

יומא סד

קושי על הברייטא על מחוסר זמן: טעמא - דרבי רחמנא, הא לא רבי - הוה אמינא: שער המשתלח קדוש במחוסר זמן. והא אין הגורל קובע אלא בראוי לשם! (כלומר אי אפשר להיווצר מצב ששער לעזאזל יהיה מחוסר זמן כי זה עולה בגורל יחד עם שער שיעלה לה') תירוצ' 4: רבא אמר: כגון שהיה לו חולה בתוך ביתו, ושחט אמו ביום הכפורים. קושי: וכי האי גוונא מי אסיר? *lgnen kf* אמר רחמנא, והא לאו שחיטה היא! תירוצ': הא אמרי במערבא: דחיתו לצוק זו היא שחיטתו.

אם של שם מת זה שעלה עליו וכי'.

ר' יוחנן	רב	
שני שבזוג ראשון	שני שבזוג שני	השני ירעה עד שיסתאב
שני שבזוג שני	שני שבזוג ראשון	יקרב
נידחים	אינם נידחים	בעלי חיים

טעמא דרב: מאי טעמא דרב? דיליף ממחוסר זמן, מחוסר זמן, לאו אף על גב דהשתא לא חזי, כי הדר מיחזי - שפיר דמי, הכא נמי, לא שנא. דחייך: מי דמי? התם - לא איתחזי כלל, הכא - נראה ונדחה. טעמא דרב 2: אלא, היינו טעמא דרב: דיליף מבעל מום עובר: בעל מום עובר, לאו אף על גב דלא חזי השתא, כי הדר מיחזי - שפיר דמי, הכא נמי - לא שנא.

ר' יוחנן	רב	
	מום בם הוא דלא ירצו, הא עבר מומן ירצו	כי משחתם בהם מום בט בהם
הם הוא דכי עבר מומן ירצו, הא כל דחויין, הואיל ונדחו - נדחו	דלא מירצו, הא על ידי תערובות - מירצו. כדתנן: איברים תמימים באיברים בעלי מומין, רבי אליעזר אומר: אם קרב הראש של אחד מהן - יקריבו כל הראשין כולן, כרעיו של אחד מהן - יקריבו כל הכרעיים כולן, וחכמים אומרים: אפילו קרבו כולן חוץ מאחד מהן - יצא לבית השריפה	
דלא מירצו, הא על ידי תערובות - מירצו	בט בהם לא דריש	בט/בהם

קושי על רב: ולרב, נהי נמי דבעלי חיים אינן נדחין, אי בעי האי נקריב אי בעי האי נקריב! תירוצ': אמר רבא: רב סבר לה כרבי יוסי, דאמר: מצוה בראשון. שאלת בירור: הי רבי יוסי?

הצעה 1: אי נימא רבי יוסי דקופות, דתנן: שלש קופות של שלש סאין, שבהן תורמין את הלשכה, וכתוב עליהן אלף, בית, גימל. ותניא, אמר רבי יוסי: למה כתוב עליהן אלף בית גימל - לידע איזה מהן נתרמה ראשון, להביא הימנה ראשון שמצוה בראשון, דחייך: דילמא שאני התם, דבעידנא דאתחזי קמיתא לא אתחזי בתרייתא. הצעה 2: אלא רבי יוסי דפסח, דתניא המפריש פסחו ואבד, והפריש אחר תחתיו, ואחר כך נמצא הראשון והרי שניהן עומדין - איזה מהן שירצה יקרב, דברי חכמים. רבי יוסי אומר: מצוה בראשון ואם היה השני מובחר ממנו - יביאנו.

ר' יוחנן	רב	
שני, איני יודע אם שני שבזוג ראשון אם שני שבזוג שני, כשהוא אומר 'לצא ח' - ולא שחבירו מת. מאי משמע? - 'לצא ח', ולא שכבר עמד.	אם של שם מת זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו, ואידך כדקאי קאי	חיזוק ממשנה/ברייטא

קושי על רב: תנן: ועוד אמר רבי יהודה: נשפך הדם - ימות המשתלח, מת המשתלח - ישפך הדם. בשלמא לרבי יוחנן דאמר בעלי חיים נדחין - משום הכי ימות המשתלח, אלא לרב דאמר בעלי חיים אינן נדחין - אמאי ימות המשתלח? תירוצ': אמר לך רב: אליבא דרבי יהודה לא קא אמינא, כי אמינא - אליבא דרבנן. קושי על ר' יוחנן: בשלמא לרב - בהא פליגי רבי יהודה ורבנן, אלא לרבי יוחנן במאי פליגי? תירוצ': אמר רבא: הא אמרינן דייקא מתניתין כוותיה דרב.

